

Novemberfest

En dikt från Kristofferskolans femtiotal

Erik Westerberg

Kära föräldrar

När novembernatt
Sig sänkte
Waldorf-fadern
Satt och tänkte:

”Långa dyra resor varje dag.
Inge kommunal- och statsbidrag.
Ingen fläskkorv och potatis,
Ingen sagosoppa gratis.
Och vad lär dom sig egentligen?
Nu kan Herje skriva – äntligen
Och hur svarar lille Peter
mellan 7 och 14 år
dessa skol-”auktoriteter”?
Han är annars inte svår.
Schemats tider – vilket båg!
Barnen missar alla tåg.
Och igår kom Fina hem
Tre minuter över fem,
Hon som skulle sluta ett!
Detta sätt är inte rätt.
Och så disciplinen och persedelvården.
Finns det aldrig någon ordningsvakt på
råden?
Finns det ingen alls som agar
Barn som krossar vad vi lagar?
Måste Herje sitta bredvid Tottas,
Han som bara svär och slåss och spottas?!
Det är allt på pappan som han brås,
Vi var klasskamrater i Borås,
När han gick i tredje nedre slet han
sönder alla hängare, sen smet han,

Han blev relegerad som sig bör,
och jag vet hur han blev direktör!
Dom har både katt och båt och bil,
och till fjällen far dom i april.
Våra utgifter är endast fyra:
Skolavgiften, skatten, mat och hyra.
Kläder får vi ärva av varann,
Här blir inga nyinköp minsann
Nå, det är blott i förbigående,
Inte vill jag vara förebrående,
Men kontrasten är ju ganska slående.
Känsloliv och vilja, ja men
Barnen måste ha examen.
Snart blott återstår för Fina,
Att bli missionär i Kina,
Om ”betyget” inte sättes ut
i en äktenskapsannons till slut.
Varför måste samvetskvalen sticka,
När man går på bio med sin flicka?
Vad är det för en befängd idé
Att det skulle vara skadligt de’?
När jag köpt biljetter häromdagen,
tog min fru och riktigt läste lagen,
Och hon fräste rent okristligt logiskt;
”Det är inte waldorfpedagogiskt!”
Jag var arg, och Fina grät ju floder .
Och så det där med sjuårsperioder!
Ännu finns det kvar så mycket skrock, så.
Treårsperioder finns visst också.
Kan man inte sänka sig till jorden
och bli lite mindre stor i orden?
Skall Sven-Niklas verkligen gå kvar?
Det är ett och annat man får höra,
och jag frågar mig: ”Vad skall man göra?”

Novemberfestfirande i Stora salen, Kristofferskolan 2000-tal

Och en släkting till min doktor tyckte
Att vi måste tänka på vårt rykte.
Och så ena målning ”vått i vått”!
Formlöst kludd i gult och rött och blått,
Och när jag nu ändå är i tagen:
Månadsfesterna på förmiddagen!
Då har ingen människa ju tid,
Vad har man för glädje av sitt id?
Skäms man faktiskt så för sitt program?
Varför kan ej tiden flyttas fram?
Denna lärarkår, det är för galet,
lever kvar på trettonhundratalet!
Dixieland och psykoanalys,
radio och TV undanflys.
Allting nytt i bild och ord och ton
i vår hela civilisation
slår man bort på vårt föräldramöte
med citat av Steiner eller Goethe.

Vi:

Ja, vi kan så väl förstå.
Om föräldrar tänker så.
Därför tackar vi envar
För er härliga basar. Åttatusen i kassan!
Ändå är det inte massan,
Utan värmen i de fingrar
som i handarbet’ sig slingrar
och som gör en bakgård ful
med förfallna gamla skjul
till en festplats för en dag
utav glädje och behag
med en sparsamhet som ger en sådan sprutt åt
nettot, att det nästan överstiger bruttot
Också det med veden! Kära vänner,
Om ni bara anar vad vi känner!
Nu får brasan flamma högt i salen
Utan hinder av Suezkanalen.
Tack I gode mödrar, tack, I fäder!
Tack för var lektion i innekläder!
Tack för värmen nu när det blev kallt!
Tack för barnen! Tack för allt!

www.skolgrossisten.com